

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

มนุษย์กับการศึกษาเป็นสิ่งคู่กันเนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะพัฒนา มนุษย์ให้มีการพัฒนาศักยภาพจนเกิดความเจริญก้าวหน้าและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ ซึ่งต่างจากสัตว์ทั่วไป เห็นได้ว่าการศึกษามีความจำเป็นต่อมนุษย์ดังนั้นมนุษย์จึงพยายามศึกษาค้นคว้าหาคุณค่าให้แก่ชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ด้วยผลของการศึกษาของมนุษย์ทำให้เกิดการค้นพบสิ่งใหม่ๆ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของมนุษย์เนื่องจากแต่ก่อนมนุษย์ต้องดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตรอดจึงจำเป็นต้องอาศัยความรู้ต่าง ๆ โดยมีการเรียนรู้เพื่อสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ จากนั้นจึงมีการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่นจนกลายเป็นการศึกษา เมื่อมนุษย์ได้รับการศึกษาจนเกิดปัญญาในการใช้ชีวิตสามารถพัฒนาตนเอง และสังคมให้ดีขึ้นได้ ซึ่งทุกประเทศต้องการกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถเพื่อมาแก้ไข และพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจนสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ (จักรพรรณ วงศ์พรวัฒน์, 2558 : 40) ในปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี การพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้นจะต้องพัฒนาทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการได้คำนึงถึงคุณภาพของประชาชนโดยมุ่งหวังการยกระดับการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ และเสมอภาคอย่างทั่วถึง โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังเขตพื้นที่ สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการบริหารได้คล่องตัว และสะดวกต่อการให้บริการที่สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียน และประชาชน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542, 2542 : 3 - 4)

การบริหารจัดการในสถานศึกษาเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารสถานศึกษาในการอำนวยการ ส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามบทบาทหน้าที่ และส่งเสริมการทำงานเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานของรัฐได้จัดทำขอบข่ายภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 34) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารจัดการทางด้านวิชาการทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ การพัฒนาสาระหลักสูตรสถานศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การวางแผนด้านงานวิชาการ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในสถานศึกษา การพัฒนาและการส่งเสริม ให้มีแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนว การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา การส่งเสริมชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการการประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น ๆ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีในการศึกษา (พระอนันต์ ตโมโนโท (พิศาลไพโรจน์). 2560 : 319 - 320) นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการ เป็นงานหลักที่สำคัญยิ่งของการบริหารการศึกษา เพราะเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้ความรู้ เป็นงานหนึ่งที่ตั้งอยู่ในขอบข่ายและภารกิจของการบริหารการศึกษา ที่ประกอบด้วยงานต่างๆ จำนวนหลายงานด้วยกัน การดำเนินงานด้านวิชาการจึงต้องปฏิบัติในลักษณะของการบริหาร ที่เรียกว่า การบริหารงานวิชาการ จากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำให้สถานศึกษา สามารถบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวิจัยเกี่ยวเนื่องการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ (สมยศ คงสิน. 2559 : 142)

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพให้กับประชาชนทุกคนต้องอาศัย การมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน เนื่องจากรัฐต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการจัดการศึกษา ที่ต้องครอบคลุมความต้องการของทุกกลุ่มเป้าหมายโดยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายเพื่อสนอง ความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล ทางรัฐจึงให้ความสำคัญและสนับสนุน การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ซึ่งผู้ปกครอง นั้นเป็นสถาบันครอบครัวที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนที่สุดจะได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมจัดการศึกษา และสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างประโยชน์แก่สังคมในอนาคต (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. 2560 : 77) จะเห็นได้ว่าคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษานั้นส่วนหนึ่งมาจากความร่วมมือของผู้ปกครองที่คอยสนับสนุนสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน และพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานจึงทำให้การประกันคุณภาพให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการศึกษาของชาติ (ประทุมพร น้อยทุ และกุลชติ จงเจริญ. 2561 : 133) ซึ่งการดำเนินงานของสถานศึกษาภายใต้ การกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 มุ่งเน้นให้มีการพัฒนา ผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่คุณธรรมตามกรอบของนโยบาย มีความพร้อมในการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน มีการประสานงานความร่วมมือจากทุกฝ่าย ให้บริการและพัฒนาการศึกษาโดยสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะ

การบริหารงานวิชาการที่เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษานั้นจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองนั้นเป็นบุคคลสำคัญที่ใกล้ชิดกับผู้เรียน และเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จึงทราบถึงความต้องการของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับชุมชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการที่สถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่างๆจะทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามแม้ว่ารัฐบาลได้มีนโยบายมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วม แต่ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาพบว่าผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในสถานศึกษาน้อยมาก ซึ่งโดยมากพบว่าผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทในด้านการระดมทรัพยากร เช่น การบริจาคเงิน และการบริจาควัสดุสิ่งของต่าง ๆ มากกว่าการร่วมคิดร่วมทำ และร่วมตัดสินใจร่วมกับทางสถานศึกษา รวมไปถึงการกล่าวปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาได้หลายประการได้แก่ ประการแรก คือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าการจัดการศึกษาในสถานศึกษานั้นเป็นหน้าที่หลักของทางสถานศึกษาและครูจึงยกหน้าที่ในการให้ความรู้และดูแลผู้เรียนเนื่องจากผู้ปกครองบางส่วนเป็นคนที่มีความรู้น้อยทำให้ทางผู้บริหารและครูไม่ได้ถามความคิดเห็นจึงทำให้สถานศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เองโดยมีผู้ปกครองและชุมชนเป็นผู้สนับสนุน ประการที่สอง คือ เนื่องจากสภาพครอบครัวส่วนมากของผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1 นั้นเป็นสังคมครอบครัวเดี่ยวโดยมีผู้ปกครองประกอบอาชีพที่ทำงานเป็นช่วงเวลา (ทำงานเป็นกะ) ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาที่จะดูแลผู้เรียนในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้นทำให้ขาดการติดต่อและการรับรู้ข่าวสารจากทางสถานศึกษา ดังนั้นทางผู้ปกครองจึงเข้ามามีส่วนร่วมกับทางสถานศึกษาค่อนข้างน้อย และประการสุดท้าย คือ สถานศึกษาหวังเพียงให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาสนับสนุนด้านการระดมทรัพยากร โดยที่สถานศึกษาไม่ได้ทำอะไรในการพัฒนาชุมชนด้านอื่นนอกจากการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนในชุมชน จะเห็นได้ว่าซึ่งจะเห็นได้ว่าทางสถานศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเท่าที่ควรในการร่วมเรียนรู้ และร่วมแสดงความสามารถที่หลากหลายซึ่งจะเป็นการส่งเสริมเด็กนักเรียนได้สัมผัสประสบการณ์ที่จะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียนทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริมการเรียนรู้ผู้เรียนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. 2562 : 64 - 65)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจะเห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานศึกษาเนื่องจากผู้ปกครองถือเป็นบุคคลแรกหรือครูคนแรกของผู้เรียน

ในการทำหน้าที่อบรมจัดเกล้าผู้เรียนในเดบโตในสังคมอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นผู้ปกครองจึงเป็นบุคคลสำคัญอย่างยิ่งในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาเพื่อเป็นการสนับสนุนผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จทางการศึกษาก่อให้เกิดผู้เรียนที่มีคุณภาพออกสู่สังคม ซึ่งผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อาทิเช่น การมีส่วนร่วมในด้านการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเข้าศึกษา การสนับสนุนด้านความสำเร็จในด้านการเรียนรู้ การเสริมสร้างทักษะที่ดีทางด้านสังคม และอารมณ์ของผู้เรียน และการมีส่วนร่วมในการป้องกันผู้เรียนให้ห่างจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เป็นต้น (มูฮัมหมัดอาฟีฟ อัสซอลิฮีย์ และคณะ. 2560 : 47) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษากับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1 เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างเหมาะสมในด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งที่บ้านและในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนโดยมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนได้เข้ามามีส่วนตัดสินใจกับทางสถานศึกษาในการดำเนินการต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการจัดการศึกษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรงและบรรลุเป้าหมายในการสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่สังคมไทยต้องการ (ลำพูน สิงห์ขำ และคณะ. 2563 : 12 - 13) รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองให้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการโดยมีการประสานงานระหว่างบ้านและสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับของการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยอง เขต 1

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้ให้ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ได้มีแนวทางที่เกี่ยวกับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการที่กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ให้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการที่เป็นงานสำคัญในการพัฒนา คุณภาพผู้เรียนซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายสำคัญของการปฏิรูป การศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 รวมทั้งสิ้น จำนวน 113 คน ครูผู้สอนใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,668 คน และผู้ปกครองผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 รวมทั้งสิ้น จำนวน 46,951 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 49,732 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1. ออนไลน์. 2563)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 5 คน ครูผู้สอนใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 19 คน และผู้ปกครองผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากระบี่ของ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 357 คน รวมทั้งสิ้น 381 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan,1970 : 607 - 610) และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) โดยใช้อำเภอเป็นขั้นของการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2. ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปร ประกอบด้วย

2.1 การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1
ทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

- 2.1.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2.1.2 การวัดผลประเมินผล
- 2.1.3 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 2.1.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 2.1.5 นิเทศการศึกษา
- 2.1.6 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.1.7 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2.1.8 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1 ทั้ง 8 ด้าน ดังนี้

- 2.2.1 การเรียนรู้ที่บ้าน
- 2.2.2 การติดต่อสื่อสาร
- 2.2.3 การตัดสินใจ
- 2.2.4 การร่วมมือกับชุมชน
- 2.2.5 การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร
- 2.2.6 การอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง
- 2.2.7 การเป็นอาสาสมัคร
- 2.2.8 การร่วมจัดกิจกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังต่อไปนี้

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานหลักที่ครอบคลุมทุกงานในสถานศึกษาซึ่งมุ่งเน้นการกระจายอำนาจให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้คล่องตัวและรวดเร็วสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น รวมไปถึงการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การแนะแนวทางการศึกษา การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ส่งเสริมงานวิชาการแก่ชุมชน องค์กร หน่วยงานเพื่อพัฒนาผู้เรียนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ สถานศึกษาจะประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดได้หากมี

การบริหารงานวิชาการที่ดี ในงานวิจัยเล่มนี้การบริหารงานวิชาการประกอบด้วยตัวแปรย่อย 8 ตัวแปร ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความเป็นเอกภาพของชาติมุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากลเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคสิ่งที่สำคัญในสถานศึกษาซึ่งการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านการกำหนดแผนการเรียนการสอน กำหนดสาระของหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ร่วมประเมินผล ติดตาม และตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และร่วมมือกับสถานศึกษาในการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนเพื่อที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่างๆของผู้เรียนตลอดจนปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนเพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน เป็นต้น การให้ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะทำให้สถานศึกษานั้นประสบความสำเร็จจนสามารถสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพได้

2. การวัดผลและประเมินผล หมายถึง สิ่งที่เป็นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อที่จะทราบว่าหลังจากการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จหรือไม่ การจัดการเรียนการสอนจะดำเนินควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผลเนื่องจากจะทำให้เห็นถึงพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ทักษะ พฤติกรรม คุณธรรมและจริยธรรม รวมไปถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน นอกจากนี้จะต้องกำกับ ดูแล จัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลในสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ มีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงาน มีดำเนินการวิเคราะห์ข้อสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐาน มีดำเนินการเกี่ยวกับการโอนผลการเรียน รวมไปถึงประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งการวัดและประเมินมีวิธีที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับแต่ละสาระการเรียนรู้ ซึ่งการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินการ และกิจกรรมต่างๆจะทำให้ผู้สอนเข้าใจผู้เรียนในด้านความถนัด และความสนใจของผู้เรียนมากขึ้นเพื่อที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้

3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในชั้นเรียนจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องผลิตสื่อการสอนโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าและความปลอดภัย มีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน การใช้สื่อการสอนจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน และเกิดความรักในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากขึ้นซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถสร้างสถานการณ์จริงทำให้เกิดประสบการณ์ของผู้เรียนตลอดจนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามความสามารถหรือความถนัดของแต่ละบุคคล ตลอดจนการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาสื่อการสอน จะเห็นได้ว่าผลของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้นมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนทางสถานศึกษา จะต้องนำผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในการพัฒนาชุมชน และสังคม มีการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอน และการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษาที่ได้จากการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5. การนิเทศการศึกษา หมายถึง การช่วยเหลือสถานศึกษาในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และสร้างความเข้าใจระหว่างบุคลากรในสถานศึกษาให้ตรงกันซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยเริ่มจากการพัฒนาครูไม่ว่าจะเป็น การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาซึ่งครูจะได้รับ การพัฒนาการปรับปรุงการสอน เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นอกจากการนี้ยังมีการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษายังมุ่งเน้นใน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนซึ่งทางสถานศึกษาได้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีการจัดการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนผ่านทางการจัดกิจกรรมต่างๆภายในสถานศึกษา รวมไปถึงการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีการดำเนินงานตามความสมัครใจ และขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลจะยอมทำให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดีรวมไปถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจะดีมากยิ่งขึ้น และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการทำงานในสถานศึกษาคือการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจะเห็นได้ว่างานนิเทศนั้นเป็นงาน ที่จะต้องประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นๆ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ

ในการดำเนินกิจกรรมซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในองค์กร และนอกองค์กรอีกด้วย

6. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคมในด้านคุณภาพของผู้เรียนที่จะได้รับการศึกษา อย่างมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยการปฏิบัติตามกิจกรรม หรือภารกิจหลักอย่างมีระบบแบบแผนที่กำหนดไว้โดยมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งทางสถานศึกษาจะต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายในเพื่อพัฒนา ตนเองและรับการประเมินจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งการประกันคุณภาพนั้นทางสถานศึกษา จะต้องพัฒนาการประกันคุณภาพเพื่อให้เกิดมาตรฐานด้านคุณภาพการศึกษาอย่างเท่าเทียม สร้างความร่วมมือภายในองค์กร และนอกองค์กรในการดำเนินการพัฒนาคุณภาพ มีการนิเทศ กำกับติดตาม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ตลอดจนมีการพัฒนาคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

7. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง ได้เต็มศักยภาพ ซึ่งผู้สอนจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ให้ความรู้ให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก แทน ครูจะต้องมีการชี้แนะในการจัดการเรียนการสอน โดยการบอกจุดมุ่งหมายการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบและปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่ประสงค์ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน การเสริมแรงผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียน จัดกิจกรรมตาม ความถนัดและสนใจของผู้เรียนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียน ได้ฝึกฝนการเรียนรู้ แก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติจนประสบความสำเร็จด้วยตนเอง และการให้ข้อมูล ย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

8. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง เป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถคิดเองปฏิบัติเอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาทั้งแหล่งเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ หรือแหล่งเรียนรู้ที่บุคคล สร้างขึ้น ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาที่พัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน อย่างเหมาะสมและเพียงพอสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน มีสิ่งอำนวยความสะดวก ในแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ชุมชน องค์กร หรือหน่วยงานภายนอก ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์แหล่งเรียนรู้ รวมไปถึงการเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ ให้กับหน่วยงานอื่นๆที่อยู่ใกล้เคียงได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเพื่อนำไปพัฒนาหน่วยงาน ของตนเองต่อไป

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา หมายถึง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสนับสนุนสถานศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด โดยเริ่มจากการปลูกฝังตั้งแต่ที่บ้าน และสั่งสอนผู้เรียนให้มีทักษะด้านต่าง ๆ ซึ่งมีการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังคอยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่ตรงเป้าหมายของสถานศึกษาในงานวิจัยเล่มนี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาประกอบด้วยตัวแปรย่อย 8 ตัวแปร ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่บ้าน หมายถึง ผู้ปกครองสามารถมีโอกาเลือกและปรับแนวทางการจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน ตลอดจนความต้องการและความพร้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะสิ่งที่ผู้เรียนสนใจหรือมีความถนัด ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมและปลูกฝังนิสัยการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ นอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กซึ่งบ้านเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของผู้เรียนดังนั้นการสร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญเริ่มจากการสร้างความรักความอบอุ่นระหว่างผู้ปกครองและผู้เรียน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้ร่มรื่น สุขสงบ อบอุ่น และปลอดภัย การจัดให้เด็กได้ใกล้ชิดกับบุคคลและสภาพแวดล้อมที่เป็นตัวอย่างที่ดี การจัดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใกล้ๆ การแสวงหาแบบอย่างวัฒนธรรมที่ดีงาม การสร้างสร้าง ความมั่นใจด้วยการทำกิจกรรมต่างๆที่บ้านซึ่งกิจกรรมนั้นๆจะต้องเหมาะสมแก่ผู้เรียนซึ่งการทำกิจกรรมจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำงานจนประสบความสำเร็จได้

2. การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนในการรับรู้ข่าวสาร และประชุมหารือร่วมกับสถานศึกษาเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองและสถานศึกษา หรือระหว่างผู้ปกครองและผู้ปกครองด้วยกันโดยการมีการสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครอง หรือระหว่างผู้ปกครองกับผู้ปกครอง การที่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น การวางตัวเป็นกลางในการรับฟัง ร่วมประเมินปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขร่วมกันเพื่อที่จะได้ทราบถึงการประพฤติปฏิบัติตนของผู้เรียนในด้านการเรียน ด้านความประพฤติ ด้านการปรับตัวเข้าหาสังคม ด้านระเบียบวินัย เป็นต้น เพื่อที่จะได้ร่วมกันดูแล เอาใจใส่ และช่วยเหลือผู้เรียนในการป้องกันปัญหาต่างๆ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัดหรือความสามารถของแต่ละบุคคล มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตลอดจนร่วมทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

3. การตัดสินใจ หมายถึง การที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจโดยร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ปัญหากับสถานศึกษาเป็นการร่วมกันคิดค้น และร่วมกันแก้ปัญหาจะช่วยทำให้สถานศึกษาได้รับรู้ถึงสภาพปัญหา และบริบทของชุมชนเพื่อจะสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องตาม

ความต้องการของชุมชน และบริบทของชุมชนได้โดยการที่ให้ผู้ปกครอง องค์กรอื่นๆ หรือหน่วยงานอื่นๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ภายในสถานศึกษา เช่น ร่วมกันคิด กำหนดเป้าหมาย การระดมทรัพยากร การแบ่งงานที่รับผิดชอบ การร่วมกันติดตามงาน การร่วมในการหาทางแก้ไขการดำเนินงาน การแก้ไขปัญหาระหว่างการดำเนินงาน การพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน ตลอดจนร่วมกันรับผลประโยชน์ และชื่นชมยินดีในผลงาน เป็นต้น

4. การร่วมมือกับชุมชน หมายถึง ผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับทางสถานศึกษา ซึ่งผู้ปกครองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนจึงเป็นตัวกลางในการชักชวนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา เช่น การประสานงานของบุคคลในท้องถิ่นในการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา การขอความร่วมมือในการเป็นวิทยากรในการมอบความรู้ การสนับสนุนด้านงบประมาณ การอำนวยความสะดวกทางด้านแหล่งเรียนรู้ของชุมชน การช่วยเหลือทางด้านแรงงานในการพัฒนาสถานศึกษา ตลอดจนการบริหารจัดการในสถานศึกษาทั้งทางด้านการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียน การบอกความต้องการของชุมชน เป็นต้น

5. การร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา รวมไปถึงมีส่วนร่วมการติดตามและประเมินผลการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งการจัดทำหลักสูตรใหม่ หรือการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอยู่เสมอทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมดำเนินการไปตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรที่สอนในสถานศึกษามีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน

6. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมเลี้ยงดู เป็นหน้าที่ของผู้ปกครองซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด การอบรมเลี้ยงดูจากที่บ้านความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ การดำรงชีวิตในครอบครัวอย่างมีความสุข จนหล่อหลอมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมไปถึงการดูแลผู้เรียนให้มีพัฒนาการเป็นไปตามวัย เสริมสร้างพัฒนาการ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่าน และขัดเกลาผู้เรียนให้มีสติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถปรับตัวได้ และมีความสุข มีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

7. การเป็นอาสาสมัคร หมายถึง การที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนช่วยเหลือทางสถานศึกษาในการร่วมเป็นอาสาสมัครตามความถนัดหรือความเชี่ยวชาญของตนซึ่งเป็นการลดภาระงานของครูผู้สอนได้ และเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานศึกษาและผู้ปกครองโดยผู้ปกครองที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครในการเป็นวิทยากรมอบความรู้แก่ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

ต่างๆของสถานศึกษา มีส่วนร่วมระดมทรัพยากรทางการศึกษาในชุมชน มีส่วนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาและในชุมชน ตลอดจนมีส่วนพัฒนาปรับปรุง และดูแลความสะอาดภายในสถานศึกษา

8. การร่วมจัดกิจกรรม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมทางโรงเรียนเป็นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริม และพัฒนาการศึกษาของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการด้านการเรียนรู้ที่ดี การที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียนจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านและโรงเรียนซึ่งนักเรียนเป็นประธานความสัมพันธ์ เช่น การเข้าร่วมวันสำคัญต่างๆ การประชุมผู้ปกครอง การอบรมความรู้ กิจกรรมต่างๆของโรงเรียน การร่วมมือระหว่างบ้านและสถานศึกษา การเป็นวิทยากร การระดมทรัพยากรทางการศึกษา การประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การร่วมเป็นอาสาสมัคร เป็นต้น

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคคลวิชาชีพทางการศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่การบริหารสถานศึกษา โดยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1

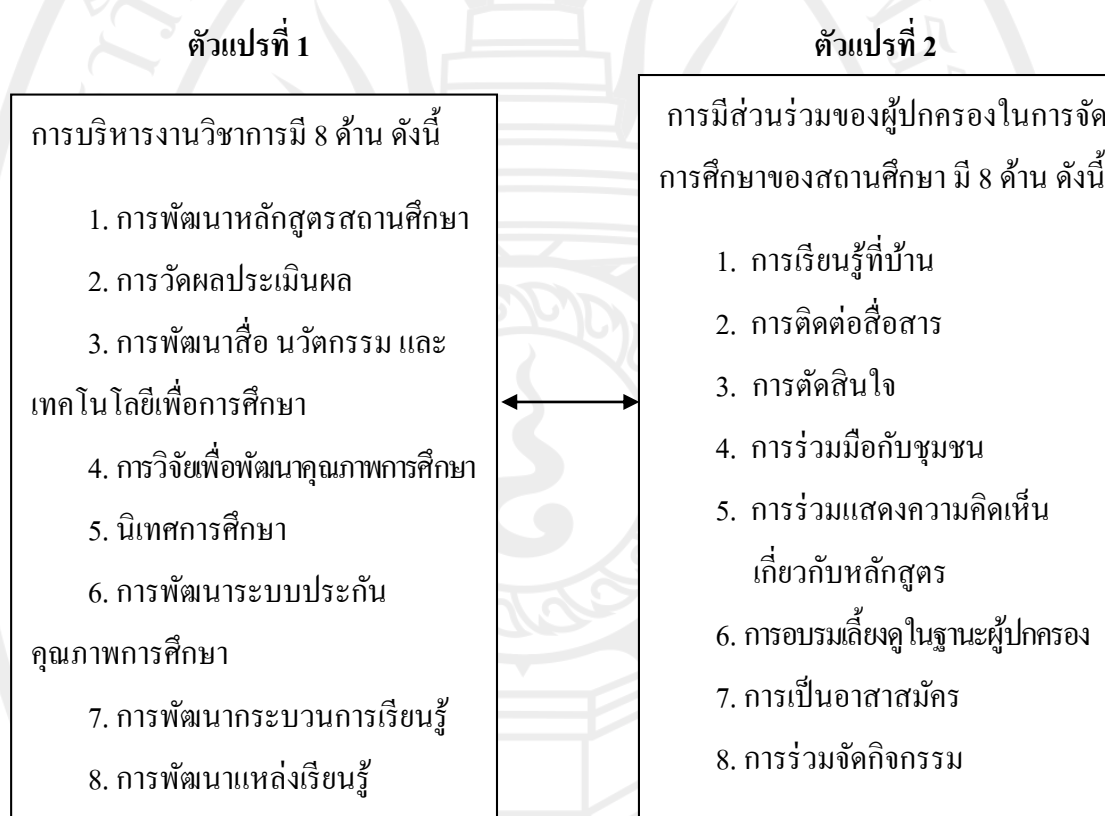
ครูผู้สอน หมายถึง บุคคลวิชาชีพทางการศึกษาในการสอนนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1

ผู้ปกครองผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจจะเป็นพ่อ แม่ หรือญาติพี่น้องของผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1 โดยกำหนดผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจากแนวคิดของเพ็ญประภา ศรีมะโรง และคณะ (2560 : 143), อาจินต์ จรุงผล (2556 : 48), สุภารัตน์ สมศักดิ์ (2559 : 3), วิวัฒน์ชัย ศรีจันทร์ และคณะ (2562 : 66), อรทัย สุวรรณหาร และคณะ (2558 : 131), กมลรัตน์ แก่นจันทร์ และคณะ (2560 : 240), ฐนิตา กสิคุณ (2560 : 293 - 294), ยุทธนา เกื้อกุล และนิเลาะ แวอุเชิง (2560 : 59), อร่าม วัฒนะ (2561 : 38), มิลเลอร์ (Miller. 1965 : 175), เฟเบอ์ และเชียร์รอน (Faber & Shearron. 1970 : 212), คิมบรีอค และนัันเนอรี (Kimbrough & Nunnery. 1988 : 58) และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาจากแนวคิดของวินัส จีวะรัตน์ และสุภารัตน์ สารสว่าง (2555 : 138), พรวัชร บุญประเสริฐ และพนมพร จันทรปัญญา (2553 : 132 - 134), กนกพรณ ทองคำและคณะ (2561 : 882), บุญทรง ไสยวงศ์ และคณะ (2556 : 53 - 55), ชนม์ธิดา ยาแก้ว และคณะ (2561 : 3 - 4), มุฮัมหมัดนาซีรีน โต๊ะลู

(2558 : 39 - 40), อนิษฐา เอี่ยมสุวรรณ และคณะ (2561 : 181 - 182), พะนากร มีภูคำ (2554 : 5 - 6), เพ็ญภา สมบันดาล และคณะ (2562 : 1428 - 1429), ณัฐพนธ์ คงनावัง และศิวัช ศรีโกกลางกุล (2562 : 1302), ปวีณา สัมนาวงศ์และวรวรรณ เหมชะญาติ (2559 : 171), เอปสไตน์ (Epstein. 1995 : 701-705) จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และปรับประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของเขต 1